

Søndager og bibeltekster til reformasjonsmarkeringen 2017

12. søndag i treenighetstiden – 27. august 2017

Nåden alene

Sal 116,1–9

- 1 Jeg elsker Herren,
for han hørte mitt rop om nåde.
2 Han vendte øret til meg,
jeg vil kalle på ham alle mine dager.
3 Dødens bånd snørte seg om meg,
dødsrikets redsler nådde meg,
jeg fant bare nød og sorg.
4 Da påkalte jeg Herrens navn:
«Å, Herre, redd livet mitt!»
5 Herren er nådig og rettferdig,
vår Gud er barmhjertig.
6 Herren vokter de uvitende,
han kom meg til hjelp da jeg var langt nede.
7 Kom til ro igjen, min sjel,
Herren har svart deg!
8 Ja, du har fridd mitt liv fra døden,
øyet fra tårer og foten fra å snuble.
9 Jeg skal vandre for Herrens ansikt
i de levendes land.

[Skjærtorsdag, 3. rekke, v. 1–14]

Lukas 15,11–32

- 11 Jesus sa: «En mann hadde to sønner. 12 Den yngste sa til faren: ‘Far, gi meg den delen av formuen som faller på meg.’ Han skiftet da sin eiendom mellom dem. 13 Ikke mange dager etter solgte den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt borte. Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv. 14 Men da han hadde satt alt over styr, kom det en svær hungersnød over landet, og han begynte å lide nød. 15 Da gikk han og søkte tilhold hos en av innbyggerne der i landet, og mannen sendte ham ut på markene sine for å passe grisene. 16 Han ønsket bare å få mette seg med de belgfruktene som grisene åt, og ingen ga ham noe. 17 Da kom han til seg selv og sa: ‘Hvor mange leiekarere hjemme hos min far har ikke mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! 18 Jeg vil bryte opp og gå til min far og si: Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. 19 Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din. Men la meg få være som en av leiekarene dine.’ 20 Dermed brøt han opp og dro hjem til faren. Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham, og han fikk inderlig medfølelse med ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. 21 Sønnen sa: ‘Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din.’ 22 Men faren sa til tjenerne sine: ‘Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi ham ring på fingeren og sko på føttene. 23 Og hent gjøkalken og slakt den, så vil vi spise og holde fest. 24 For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.’ Og så begynte festen og gleden.

25 Imens var den eldste sønnen ute på markene. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han spill og dans. 26 Han ropte på en av karene og spurte hva som var på ferde. 27 ‘Din bror er kommet hjem’, svarte han, ‘og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham tilbake i god behold.’ 28 Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å overtale ham. 29 Men han svarte faren: ‘Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud; men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med vennene mine. 30 Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har sløst bort pengene dine sammen med horer, da slakter du gjøkalven for ham!’ 31 Faren sa til ham: ‘Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt. 32 Men nå må vi holde fest og være glade. For denne broren din var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.’»

[BoB, 3. rekke; BoB F]

Ef 2,1–10

1 Dere var en gang døde på grunn av misgjerningene og syndene deres. 2 Dere levde i dem på den nåværende verdens vis og lot dere lede av herskeren i himmelrommet, den ånd som nå er virksom i de ulydige. 3 Ja, vi levde alle en gang som de. Vi fulgte lystene i vårt eget kjøtt og blod og lot oss lede av det og av våre egne tanker. Vi var av naturen vredens barn, vi som de andre.

4 Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, 5 gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst. 6 I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham. 7 Slik ville han i de kommende tider vise hvor overstrømmende rik han er på nåde, og hvor god han er mot oss i Kristus Jesus. 8 For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. 9 Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. 10 For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

[4. sit, 2. rekke]

15. søndag i treenighetstiden – 17. september 2017

Skaperverket er ikke til salgs

Salme 33,1–9

1 Rop av fryd for Herren,
dere rettferdige!

Det er rett at de oppriktige
synger lovsang.

2 Pris Herren til lyre,
spill for ham på tistrenget harpe!

3 Syng en ny sang for ham,
spill vakkert og rop med jubel!

4 For Herrens ord er sant,
alt han gjør, kan en stole på.

5 Han elsker rettferdighet og rett,
jorden er full av Herrens godhet.

6 Ved Herrens ord ble himmelen skapt,
hele himmelens hær ved pusten fra hans munn.

7 Han samlet havets vann som i et kar,
la havets dyp i forråd.

8 Hele verden må frykte Herren,
alle som bor på jorden, må skjelve for ham.

9 Han talte, og det skjedde,
han befalte, og det sto der.

[Ikke kirkeårstekst]

2. Pet 1,5–9

5 Sett derfor all deres iver inn på å la troen føyes sammen med et rett liv, og det rette livet med innsikt, 6 innsikten med selvbeherskelse, selvbeherskelsen med utholdenhet, utholdenheten med gudsfrykt, 7 gudsfrykten med søskenkjærighet og søskenkjærligheten med kjærighet til alle. 8 For dersom alt dette finnes hos dere og får vokse, da vil dere ikke være uvirksomme og uten frukt, dere som kjenner vår Herre Jesus Kristus. 9 Men den som mangler dette, er nærsynt, ja, blind, og har glemte at han er blitt rensket for sine tidligere synder.

[Aske, 2. rekke]

Matt 7,24–28

24 Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell. 25 Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det var bygd på fjell.

26 Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. 27 Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.»

28 Da Jesus hadde fullført denne talen, var folket slått av undring over hans lære.

[5. sit, 2. rekke: Matt 7,21–29]

Bots- og bønnedag – 29. oktober 2017

Frelsen er ikke til salgs

Jes 55,1–3

1 Kom, alle tørste, kom til vannet!
Dere uten penger, kom og kjøp korn og spis!

Kom, kjøp korn uten penger,
vin og melk uten betaling!

2 Hvorfor bruke penger
på det som ikke er brød,
og arbeid på det som ikke metter?

Hør nå på meg,
så skal dere få spise det som godt er,
og fryde dere over fete retter.

3 Vend øret hit og kom til meg,
hør, så skal dere leve!

Jeg vil slutte en evig pakt med dere,
min godhet mot David står fast.

[3. siå, 2. rekke]

Luk 20,45–47.21,1–4

45 Mens alt folket hørte på, sa han til disiplene: 46 «Ta dere i vare for de skriftlærde! De vil gjerne gå omkring i lange kapper og liker at folk hilser dem på torget. De elsker å sitte fremst i synagogene og ha hedersplassene i selskaper. 47 De eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Men de skal få desto hardere dom.»

1 Jesus så opp og la merke til hvordan de rike la sine gaver i tempelkisten. 2 Da fikk han se en fattig enke legge to småmynter i den, 3 og han sa: «Sannelig, jeg sier dere: Denne fattige enken har gitt mer enn noen av de andre. 4 For alle de andre la gaver i kisten av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun hadde å leve av.»

[Ikke kirkeårstekst fra Lukas]

Apg 8,4–24

4 De som var spredt omkring, dro rundt og forkynte Ordet. 5 Filip kom ned til hovedstaden i Samaria, og der forkynte han Kristus. 6 Og alle som en fulgte oppmerksomt med når de hørte Filip tale og så de tegnene han gjorde. 7 For mange hadde urene ånder som fór ut av dem med høye skrik, og mange lamme og halte ble helbredet. 8 Det ble stor glede der i byen. 9 En mann ved navn Simon holdt til i byen. Han drev med trolldom så folket i Samaria var helt overveldet. Han påsto at han var noe stort. 10 Alle var opptatt av ham, og både små og store sa: «Han er Guds kraft, den som kalles Den store.» 11 De sluttet opp om ham fordi han i lang tid hadde overveldet dem med trolldomskunstene sine. 12 Men da de fikk tiltro til Filip, som forkynte evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, lot de seg døpe, både menn og kvinner. 13 Simon selv kom også til tro, og da han var blitt døpt, holdt han seg stadig til Filip og var overveldet av de tegn og mektige gjerninger han så.

14 Apostlene i Jerusalem fikk nå høre at Samaria hadde tatt imot Guds ord, og de sendte Peter og Johannes dit ned. 15 De kom ned og ba for dem, slik at de skulle få Den hellige ånd.

16 For Ånden var ennå ikke kommet over noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn. 17 Nå la de hendene på dem, og de fikk Den hellige ånd.

18 Men da Simon så at Ånden ble gitt ved at apostlene la hendene på dem, tilbød han dem penger 19 og sa: «Gi meg også en slik makt, så den jeg legger hendene på, kan få Den hellige ånd!» 20 Men Peter sa til ham: «Måtte pengene dine gå til grunne sammen med deg, du som tror at du kan kjøpe Guds gave for penger! 21 Du har ingen arvelodd eller del i dette, for ditt hjerte er ikke oppriktig mot Gud. 22 Omvend deg fra denne ondskapen din, og be til Herren, så kanskje han vil tilgi deg det du tenker i hjertet. 23 For jeg ser at du er full av bitter galle og lenket til ondskap.» 24 Da sa Simon: «Dere må be til Herren for meg, så jeg ikke skal bli rammet av det dere har sagt.»

[Ikke kirkeårstekst]

24. søndag i treenighetstiden – 19. november 2017

Mennesket er ikke til salg

Salme 8,2–10

2 Herre, vår herre,
 hvor herlig ditt navn er over hele jorden,
 du som har breddt ut din prakt over himmelen!
 3 Fra småbarns og spedbarns munn
 har du reist et vern mot dem som står deg imot,
 for å gjøre ende på fienden og hevneren.

4 Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre,
 månen og stjernene som du har satt der,
 5 hva er da et menneske – at du husker på det,
 et menneskebarn – at du tar deg av det?
 6 Du satte ham lite lavere enn Gud
 og kronet ham med herlighet og ære.
 7 Du gjorde ham til herre over dine henders verk,
 alt la du under hans føtter:
 8 småfe og storfe i samlet flokk,
 de ville dyrene på marken,
 9 fuglene under himmelen og fisken i havet,
 alt som ferdes på havets stier.
 10 Herre, vår herre,
 hvor herlig ditt navn er over hele jorden!
 [7 sit, 3. rekke]

Fil 2,3–11

3 Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de andre
 høyere enn dere selv. 4 Tenk ikke bare på deres eget beste, men også på de andres. 5 La
 samme sinnelag være i dere som også var i Kristus Jesus!
 6 Han var i Guds skikkelse
 og så det ikke som et rov
 å være Gud lik,
 7 men ga avkall på sitt eget,
 tok på seg tjenerskikkelse
 og ble mennesker lik.
 Da han sto fram som menneske,
 8 fornedret han seg selv
 og ble lydige til døden, ja, døden på korset.
 9 Derfor har også Gud
 opphøyd ham til det høyeste
 og gitt ham navnet over alle navn.
 10 I Jesu navn skal derfor
 hvert kne bøye seg,
 i himmelen, på jorden og under jorden,
 11 og hver tunge skal bekjenne
 at Jesus Kristus er Herre,
 til Gud Faders ære!
 [Nydag, 1. rekke; Palm 3. rekke: Fil 2,5–11]

Matt 18,1–6.10–14

1 Nettopp da kom disiplene og spurte Jesus: «Hvem er den største i himmelriket?» 2 Da kalte
 han til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem 3 og sa: «Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere
 vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket. 4 Den som gjør seg selv
 liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.
 5 Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.
 6 Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, han var bedre tjent med å få en
 kvernstein hengt om halsen og bli senket i havets dyp. [...]

10 Pass dere for å forakte en eneste av disse små! For jeg sier dere: De har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt. 11 Menneskesønnen er jo kommet for å berge de bortkomne.

12 Hva mener dere? Dersom en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, lar han ikke da de nittini være igjen i fjellet og går og leter etter den som er kommet på avveier? 13 Og skulle han finne den – sannelig, jeg sier dere: Da gleder han seg mer over denne ene enn over de nittini som ikke har gått seg vill. 14 Slik vil heller ikke deres Far i himmelen at en eneste av disse små skal gå tapt.

[20. sit, 3. rekke: Matt 18,1–11; Mikkel, 1. rekke: Matt 18,1–6.10–11]